TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. spalio 21 d. *

Byloje C-447/02 P

dėl 2002 m. gruodžio 11 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 49 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

KWS Saat AG, įsteigta Einbeck (Vokietija), atstovaujama *Rechtsanwalt* C. Rohnke, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai D. Schennen ir G. Schneider,

atsakovei pirmoje instancijoje,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann, J. P. Puissochet, N. Colneric ir J. N. Cunha Rodrigues (pranešėjas),

generalinis advokatas P. Léger,
sekretorė M. Múgica Arzamendi, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. kovo 4 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2004 m. gegužės 19 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Šiuo apeliaciniu skundu *KWS Saat AG* (toliau – KWS) prašo panaikinti tą 2002 m. spalio 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) sprendimo *KWS Saat prieš VRDT* (oranžinis atspalvis) (T-173/00, Rink. p. II-3843, toliau – skundžiamas sprendimas) dalį, kuria šis sprendimas nepatenkino jos prašymo dėl oranžinės spalvos įregistravimo kaip Bendrijos prekių ženklo kai kuriems sėklų apdirbimo įrenginiams bei žemės ūkio, sodininkystės ir miškų ūkio prekėms.

Teisinis pagrindas

2 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 7 straipsnio 1 dalies b punktas numato:

„Neregistruojami šie žymenys:

<...>

b) neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai;"

3 Reglamento 7 straipsnio 3 dalis nurodo:

„Šio straipsnio 1 dalies b, c ir d punktų nuostatos netaikomos, jeigu dėl prekių ženklo naudojimo jis yra tapęs atskiriamu nuo tų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos."

4 Pagal šio reglamento 73 straipsnį:

„Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tiktai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus."

5 To paties reglamento 74 straipsnis numato:

„1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus ir argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku."

Ginčo aplinkybės

6 *KWS* yra būstinę Vokietijoje turinti bendrovė.

7 1998 m. kovo 17 d., remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, ji pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniams dizainui) (VRDT) (toliau – Tarnyba) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

8 Prašomas įregistruoti ženklas buvo oranžinė spalva, atitinkanti kodą HKS7.

9 Pagal pakeistą ir papildytą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti prašomos įregistruoti prekės ir paslaugos yra priskiriamos 7, 11, 31 bei 42 klasėms ir apibūdinamos taip:

— „Sėklų apdirbimo įrenginiai, skirti jų valymui, beicavimui, granuliavimui, kalibravimui, veikimui medžiagomis, kokybės kontrolei ir jų sijojimui“ (7 klasė),

— „Sėklų džiovinimo įrenginiai“ (11 klasė),

— „Žemės ūkio, sodininkystės, miškų ūkio prekės“ (31 klasė),

— „Patarimai ir profesionalios verslo konsultacijos augalininkystės srityje, ypač sėklininkystėje“ (42 klasė).

10 1999 m. kovo 25 d. sprendimu Tarnybos ekspertas atmetė *KWS* paraišką motyvuodamas tuo, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamojo požymio Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

11 1999 m. gegužės 21 d. *KWS* dėl šio sprendimo pateikė apeliaciją Tarnybai.

12 2000 m. balandžio 19 d. sprendimu (byla R 282/1999-2, toliau – ginčijamas sprendimas), apie kurį *KWS* buvo pranešta 2000 m. birželio 28 d., Tarnybos antroji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Ji iš esmės nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamojo požymio Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

13 Ginčijamo sprendimo 17 ir 18 punktuose teigiama:

„17 <...> iš Tarybos atlikto tyrimo matyti, kad prašyme nurodyta spalva nėra originali ar neįprasta nagrinėjamoje srityje.

18 Jau kurį laiką sėklų gamintojai dažo sėklas dažančiomis medžiagomis. Tokiu būdu siekiama įspėti, kad sėklos yra apdirbtos (pvz., pesticidais, fungicidais ar herbicidais). Dėl to net egzistuoja įmonės, gaminančios dažančias medžiagas sėkloms. Gamintojas, reklamuodamas savo prekes, jas taip apibūdina:

„<...> Colorants identify treated seeds, as well as transgenic seeds <...> Seed colorants identify treated seed, reducing mishandling of seed treated with active ingredients such as fungicide or insecticide. With the help of seed colorants and coatings, producers will feel confident that their seed investment is safe <...>“

http://www.bucolor.com/seeds/colorants.htm

(„<...> dažančios medžiagos identifikuoja apdirbtas ir genetiškai modifikuotas sėklas <...> dažančiosios medžiagos identifikuoja apdirbtas sėklas ir leidžia sumažinti aktyviosiomis medžiagomis, pavyzdžiui, fungicidais ar insekticidais, apdirbtų medžiagų naudojimo riziką. Dažančiųjų medžiagų ir sluoksnių dėka gamintojai užtikrina savo investicijų į sėklas saugumą <...>")".

Skundžiamas sprendimas

14 2000 m. birželio 28 d. *KWS* pateikė Pirmosios instancijos teismo sekretoriatui ieškinį, kuriuo prašoma panaikinti ginčijamą sprendimą, nurodydama du pagrindus, pirma, Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą, ir, antra, šio reglamento 73 ir 74 straipsnių pažeidimą.

15 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas *KWS* ieškinį iš dalies patenkino.

16 Dėl žemės ūkio, sodininkystės ir miškų ūkio prekių, būtent sėklų, priskiriamų 31 klasei, Pirmosios instancijos teismas, atsižvelgdamas į nurodytą ieškinio pagrindą dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo, skundžiamo sprendimo 33 punkte nusprendė:

„<...> šių spalvų naudojimas, įskaitant prašomą įregistruoti oranžinį atspalvį ar kitus giminingus atspalvius, nėra retas minimų prekių atžvilgiu. Todėl prašomas įregistruoti prekių ženklas neleistų suinteresuotai visuomenės daliai greitai ir neabejotinai atskirti ieškovės prekes nuo kitų įmonių kitais oranžiniais atspalviais nudažytų prekių."

17 Dėl 7 ir 11 klasei priskiriamų apdirbimo įrenginių skundžiamo sprendimo 40 punkte nurodoma:

„<...> Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 21 punkte teisingai nustatė, kad neretai įrenginiai būna tokios arba panašios spalvos. Kadangi oranžinė spalva yra įprasta, ji neleistų suinteresuotai visuomenės daliai greitai ir neabejotinai atskirti ieškovės įrenginius nuo įrenginių, nudažytų panašiais oranžiniais atspalviais ir priklausančių kitiems gamintojams. Todėl suinteresuota visuomenės dalis prašomą įregistruoti spalvą suvoktų kaip tokioms prekėms būdingą elementą."

18 Dėl 42 klasei priskiriamų paslaugų to paties sprendimo 46 punkte nurodoma:

„<...> ženklas, kurį sudaro oranžinis atspalvis, leidžia suinteresuotai visuomenės daliai atskirti nagrinėjamas paslaugas nuo kito paslaugų teikėjo paslaugų, vėliau jas įsigyjant."

19 Pirmosios instancijos teismas neprieštaravo pagrindui dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimo, susijusiam su 42 klasei priskiriamomis paslaugomis. Jis atmetė pagrindą, susijusį su 31 klasei priskiriamomis žemės ūkio, sodininkystės ir miškų ūkio prekėmis bei 7 ir 11 klasėms priskiriamais apdirbimo įrenginiais.

20 Dėl pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 73 ir 74 straipsnių pažeidimu, Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad Apeliacinė taryba atsižvelgė į pareigą savo sprendime nurodyti motyvus pagal 73 straipsnį.

21 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas 56 skundžiamo sprendimo punkte, viena vertus, nurodo, kad *KWS* turėjo duomenis, būtinus suprasti ginčijamą sprendimą ir dėl jo teisėtumo kreiptis į Bendrijų teismą.

22 Kita vertus, to paties sprendimo 59 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Apeliacinė taryba nepažeidė Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio, nepranešdama *KWS* apie dokumentus, kuriais remiantis buvo rengiamas ir grindžiamas ginčijamas sprendimas, kurio motyvai ir argumentacija buvo žinomi *KWS*.

23 Dėl Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad Apeliacinė taryba atsižvelgė į šiame straipsnyje nustatytą pareigą nagrinėti faktus savo iniciatyva:

„60 <...> Apeliacinė taryba išnagrinėjo ir panaudojo nemažai reikšmingų duomenų įvertinti žymens, skirto prekių ženklo paraiškoje nurodytoms įvairioms prekėms ir paslaugoms žymėti, skiriamąjį požymį. Šiuo atžvilgiu anksčiau Tarnybos priimti sprendimai, analogiški ginčijamam sprendimui, arba internete rasti pavyzdžiai nepakeičia nei ginčijamame sprendime pateiktų samprotavimų, nei naujų faktų, kurių ji nebūtų išnagrinėjusi savo iniciatyva, tačiau yra papildomos aplinkybės, Tarnybos pateiktos rašytiniuose pareiškimuose tam, kad būtų patikrintas ginčijamo sprendimo teisinis pagrįstumas."

24 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas atmetė pagrindą dėl Reglamento Nr. 40/94 73 ir 74 straipsnių pažeidimo.

25 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas panaikino tą ginčijamo sprendimo dalį, kuria jis susijęs su 42 klasės paslaugomis, atmetė likusią ieškinio dalį ir priteisė iš *KWS* padengti savo pačios ir du trečdalius Tarnybos bylinėjimosi išlaidų.

Šalių reikalavimai

26 *KWS* Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti tą skundžiamo sprendimo dalį, kuria atmetamas ieškinys,

— panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kuri nebuvo panaikinta skundžiamu sprendimu,

— priteisti iš Tarnybos bylinėjimosi išlaidas.

27 Tarnyba Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą,

— priteisti iš *KWS* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

28 Atsiliepime į apeliacinį skundą Tarnyba nurodo, kad: „šios spalvos prekių ženklo įregistravimas turėjo būti taip pat atmestas dėl apeliantės nurodytų su konsultacijomis augalininkystės srityje susijusių paslaugų. Tarnyba atskirai neskundžia Pirmosios instancijos teismo sprendimo. Tačiau tai neturi trukdyti Teisingumo Teismui priimti kitokį sprendimą dėl kontūrų neturinčio spalvinio prekių ženklo apsaugos, kuris nesutaptų su skundžiamame sprendime pateikta nuomone".

29 Iš to matyti, kad Tarnyba aiškiai atsisakė pateikti priešpriešinį apeliacinį skundą dėl skundžiamo sprendimo dalies, susijusios su 42 klasės paslaugomis, panaikinimo, nors šiuo atžvilgiu ji abejoja Pirmosios instancijos teismo sprendimo teisėtumu.

30 Teisingumo Teismui pateiktas ginčas ir šis sprendimas yra tik dėl paraiškos įregistruoti prekių ženklą 7, 11 ir 31 klasėms prekėms.

31 Pagrįsdama taip apibrėžtą apeliacinį skundą, *KWS* nurodo keturis pagrindus. Pirmasis yra dėl Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies, nustatančios faktų nagrinėjimą savo iniciatyva, pažeidimo, antrasis – dėl teisės būti išklausytam pažeidimo, trečiasis – dėl pareigos nurodyti motyvus pažeidimo ir ketvirtasis – dėl neteisingo šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto, susijusio su skiriamojo požymio reikalavimu, aiškinimo.

Dėl pirmojo pagrindo

32 Pirmuoju pagrindu *KWS* nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas, skundžiamo sprendimo 60 punkte apsiribodamas konstatavimu, kad Apeliacinė taryba „išnagrinėjo ir panaudojo nemažai reikšmingų faktų", neatsižvelgė į Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jog „Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva". Pirmosios instancijos teismas neįvertino, kad svarbu ne tik tai, ar faktai buvo išnagrinėti, bet ir tai, ar nagrinėjimas buvo pakankamai išsamus. Iš tikrųjų, *KWS* teigimu, Tarnybos atliktas nagrinėjimas turėjo būti pakankamai gilus, kad būtų galima tvirtinti, jog egzistuoja atsisakymo registruoti pagrindai šio reglamento 7 straipsnio prasme.

33 Prieš priimdama sprendimą Tarnyba išnagrinėjo ne „daugelį", o „tik vieną faktą". Ginčijamo sprendimo 17 punkte Apeliacinė taryba paminėjo savo „tyrimus". Šio sprendimo 18 punkte kaip vienintelį šių tyrimų rezultatą ji nurodė interneto tinklavietę „www.bucolor.com". Tačiau šios tinklavietės nepakanka pagrįsti atsisakymą įregistruoti. Iš tikrųjų, tai tik vieno gamintojo tinklavietė. Jos nepakanka bendrai praktikai nustatyti. Be to, tai Amerikos įmonė. Praktika Amerikos rinkoje nėra praktikos Bendrijos teritorijoje įrodymas. Galiausiai tinklalapis parengtas anglų kalba. Taigi jis nėra prieinamas Bendrijos suinteresuotai visuomenės daliai.

34 Konstatuotina, kad šiuo pirmuoju pagrindu *KWS* siekia iš esmės užginčyti iš pradžių Apeliacinės tarybos, vėliau Pirmosios instancijos teismo atliktą faktų vertinimą.

35 Iš EB 225 straipsnio ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio matyti, kad apeliacinis skundas gali būti paduodamas tiktai teisės klausimais, o ne dėl su byla susijusių faktų.

36 Iš to matyti, kad pirmasis pagrindas yra nepriimtinas.

Dėl antrojo pagrindo

37 Antruoju pagrindu *KWS* nurodo teisės būti išklausytam pažeidimą, pirma, procedūroje Apeliacinėje taryboje, antra, procese Pirmosios instancijos teisme. Taigi antrąjį pagrindą sudaro dvi dalys.

Dėl antrojo pagrindo pirmosios dalies

38 Pirmąja antrojo pagrindo dalimi *KWS* tvirtina, kad Tarnyba grindė ginčijamą sprendimą, faktine prasme, vieninteliu dokumentu, tai yra interneto adresu, nurodytu ginčijamo sprendimo 18 punkte ir šio sprendimo 13 punkte. Tarnyba šią nuorodą *KWS* pirmą kartą paminėjo ginčijamame sprendime, tai yra procedūros pabaigoje. Tokiu būdu buvo pažeista teisė būti išklausytam.

39 Užuot ištaisęs šį pažeidimą, Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo vienintelį klausimą, ar dokumentai buvo būtini ginčijamam sprendimui suprasti. Be to, skundžiamo sprendimo 58 punkte jis neteisingai nurodė, kad „ieškovė iš esmės žinojo argumentus ir aplinkybes, kurias turėjo nagrinėti Apeliacinė taryba, kad panaikintų ar patvirtintų eksperto sprendimą, ir todėl ieškovė turėjo galimybę pasisakyti šiuo klausimu".

40 Be to, *KWS* nurodo, kad pažeisdama teisę būti išklausytam, Apeliacinė taryba atėmė galimybę procedūroje Apeliacinėje taryboje sutrumpinti prekių, kurioms buvo prašomas įregistruoti prekių ženklas, sąrašą, dėl ko toks prašymas įregistruoti būtų patenkintas.

41 Primintina, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio 2 sakinį Tarnybos sprendimai grindžiami tiktai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.

42 Remiantis šia nuostata, Tarnybos apeliacinė taryba savo sprendimą gali grįsti tik tokiomis faktinėmis ar teisinėmis aplinkybėmis, apie kurias šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.

43 Taigi tokiu atveju, kai Apeliacinė taryba savo iniciatyva surenka sprendimui pagrįsti skirtą faktinę medžiagą, ji privalo apie ją pranešti šalims, kad jos galėtų pateikti savo atsiliepimus.

44 Šiuo atveju iš bylos medžiagos matyti, kad Apeliacinė taryba nepranešė *KWS* nei apie savo tyrimų rezultatus, nei apie ginčijamo sprendimo 17 ir 18 punktuose paminėtos interneto tinklavietės turinį.

45 Todėl ji pažeidė Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio 2 sakinį.

46 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 59 punkte suklydo nuspręsdamas, kad Apeliacinė taryba nepažeidė šio reglamento 73 straipsnio.

47 Tačiau, būtina pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 14–16 punktuose Apeliacinė taryba pakartojo eksperto sprendimą ir padarė išvadą, kad nagrinėjama spalva neturi skiriamojo požymio atitinkamų prekių atžvilgiu. Iš tikrųjų spalva pati savaime iš esmės neturi skiriamojo požymio, nebent jį įgytų dėl naudojimo, be to, oranžinė spalva tokioms prekėms yra labai dažnai naudojama. Be to, apeliantės konkurentai taip pat gali būti suinteresuoti naudoti šią spalvą.

48 Šių motyvų, apie kuriuos *KWS* galėjo pateikti atsiliepimus, pakanka teisiškai pagrįsti Apeliacinės tarybos sprendimą atmesti apeliaciją.

49 Ginčijamo sprendimo 17 punkte pateikti Apeliacinės tarybos tyrimais besiremiantys tvirtinimai, jog prašoma įregistruoti spalva nebuvo neįprasta nagrinėjamame sektoriuje, tik patvirtina motyvus, kurių ir taip pakako teisiškai pagrįsti šį sprendimą. Tokio pat patvirtinančio pobūdžio yra ginčijamo sprendimo 18 punkte pateiktas ir ištrauka iš interneto tinklavietės paremtas tvirtinimas, jog gamintojai dažo sėklas tam, kad parodytų, jog jos buvo apdirbtos.

50 Darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo 17 ir 18 punktų neteisėtumas pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antrą sakinį nelemia šio sprendimo panaikinimo.

51 Dėl to nėra pagrindo naikinti skundžiamą sprendimą dėl 59 punkte padarytos teisės klaidos (žr. 2002 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink. p. I-7869, 122 punktą; 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Biret International prieš Tarybą*, C-93/02 P, Rink. p. I-10497, 60 punktą ir *Biret ir Cie prieš Tarybą*, C-94/02 P, Rink. p. I-10565, 63 punktą).

52 Šios išvados nepakeitė argumentas, jog iš *KWS* buvo atimta galimybė procedūroje Apeliacinėje taryboje sutrumpinti prekių, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, sąrašą. Viena vertus, *KWS* galėjo bet kada pateikti Tarnybai prašymą sutrumpinti prekių ir paslaugų sąrašą pagal Reglamento Nr. 40/94 44 straipsnį ir pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1), 13 taisyklę. Tai, kad procedūroje Tarnyboje *KWS* tokio prašymo nepateikė, turėtų būti vertinama kaip *KWS* pasirinkimas, o ne Apeliacinės tarybos atsisakymas išklausyti *KWS* apie ginčijamame sprendime nurodytą interneto tinklavietę. Kita vertus, jokie byloje esantys duomenys neduoda pagrindo teigti, kad, sutrumpinus nagrinėjamų prekių sąrašą, šis prekių ženklas būtų įregistruotas.

53 Iš to darytina išvada, kad pirmoji antrojo pagrindo dalis yra atmestina kaip netinkama.

Dėl antrojo pagrindo antrosios dalies

54 Antrąja antrojo pagrindo dalimi *KWS* tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į jos argumentus dėl minėtos interneto tinklavietės. Pats Pirmosios instancijos teismas pažeidė teisę būti išklausytam. Iš *KWS* buvo atimta galimybė per

procesą Pirmosios instancijos teisme sutrumpinti prekių, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, sąrašą, o tai padarius paraiška dėl įregistravimo tikriausiai būtų patenkinta.

55 Primintina, kad skundžiamo sprendimo 49 punkte Pirmosios instancijos teismas aiškiai reziumavo *KWS* argumentus dėl teisės būti išklausytam pažeidimo. Šioje santraukoje labiausiai atkreipiamas dėmesys į *KWS* tvirtinimą, kad jai nebuvo pranešta apie dokumentus, kuriais Tarnyba rėmėsi priimdama sprendimą.

56 Skundžiamo sprendimo 58 ir 59 punktuose Pirmosios instancijos teismas pasisakė dėl šių argumentų, aiškiai pagrįsdamas savo nuomonę. Net jeigu, kaip nurodyta šio sprendimo 46 straipsnyje, jo teisinė analizė buvo neteisinga, iš šio pagrindimo matyti, kad Pirmosios instancijos teismas visiškai išklausė *KWS* tvirtinimus.

57 Iš to matyti, kad jis nepažeidė *KWS* teisės būti išklausytai per teismo procesą.

58 Dėl to, kad Pirmosios instancijos teismas nepažeidė *KWS* teisės būti išklausytai, argumentas, jog toks pažeidimas būtų atėmęs iš *KWS* galimybę per procesą Pirmosios instancijos teisme sutrumpinti prekių, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, sąrašą, yra visiškai nepagrįstas. Bet kokiu atveju skundžiamo sprendimo 14 punkte Pirmosios instancijos teismas teisėtai atmetė prašymą dėl prekių sąrašo sutrumpinimo, kurį *KWS* pateikė per žodinį procesą. Iš tikrųjų toks prašymas neatitinka Reglamentais Nr. 40/94 bei Nr. 2868/95 nustatytos tvarkos ir siekia pakeisti ginčo dalyką, o tai prieštarauja Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 135 straipsnio 4 daliai.

59 Antroji antrojo pagrindo dalis atmestina kaip nepagrįsta.

60 Taigi antrasis pagrindas yra atmestinas.

Dėl trečiojo pagrindo

61 Trečiuoju pagrindu *KWS* nurodo motyvavimo pareigos pažeidimą skundžiamame Pirmosios instancijos teismo sprendime ir ginčijamame Apeliacinės tarybos sprendime. Šį pagrindą taip pat sudaro dvi dalys.

Dėl trečiojo pagrindo pirmosios dalies

62 Pirmąja trečiojo pagrindo dalimi *KWS* tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismas skundžiamame sprendime padarė teisės klaidą nuspręsdamas, kad ginčijamas Apeliacinės tarybos sprendimas yra pakankamai motyvuotas. Pirmosios instancijos teismas nepakankamai įvertino motyvavimo reikalavimą.

63 Primintina, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio 1 sakinį „Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai".

64 Reikalavimas nurodyti motyvus atitinka EB 253 straipsnyje įtvirtintą reikalavimą.

65 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 253 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi būti toks, kad aiškiai ir nedviprasmiškai atspindėtų teisės akto autoriaus argumentus, kad suinteresuoti asmenys galėtų žinoti taikomų teisės aktų priėmimo priežastis ir kad kompetentingas teismas galėtų vykdyti kontrolę. Motyvuojant nereikalaujama išvardyti visų reikšmingų faktinių ir teisinių aplinkybių, kadangi norint pasakyti, ar teisės akto motyvavimas tenkina EB 253 straipsnio reikalavimus, reikia atsižvelgti ne tik į formuluotę, bet ir į jo kontekstą bei į analizuojamą sritį reglamentuojančių teisinių normų visumą (žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą ir 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *VBA prieš Florimex ir kt.*, C-265/97 P, Rink. p. I-2061, 93 punktą).

66 Šioje byloje Apeliacinė taryba atmetė paraišką dėl prekių ženklo įregistravimo motyvuodama tuo, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamojo požymio Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

67 Apeliacinė taryba tokį vertinimą išsamiai ir tiksliai motyvavo ginčijamo sprendimo 14–25 punktuose.

68 Iš tikrųjų ji nurodė, viena vertus, kad spalva pati savaime neturi skiriamojo požymio, nebent būtų įrodomas dėl naudojimo įgytas skiriamasis požymis, ir, kita vertus, kad spalvos turėtų likti visų įmonių naudojimui. Apeliacinės tarybos manymu, tik esant ypatingoms aplinkybėms, jeigu spalva būtų neįprasta aptariamų prekių ir paslaugų atžvilgiu, ji pati savaime galėtų turėti skiriamąjį požymį. Toliau Apeliacinė taryba detaliai nurodo, dėl kokių priežasčių oranžinė spalva nėra neįprasta įregistravimo paraiškoje nurodytų prekių atžvilgiu. Ji pridūrė, kad už prekių ženklus atsakingų Vokietijos institucijų sprendimai, kuriais rėmėsi *KWS*, jai nėra privalomi. Galiausiai ji priminė, kad *KWS* netvirtino, jog ginčijama spalva dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalies prasme.

69 Nėra jokių abejonių, kad toks pagrindimas atitinka Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pirmame sakinyje įtvirtintą reikalavimą. Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos nuspręsdamas, kad *KWS* turėjo duomenis, būtinus suprasti ginčijamą sprendimą ir dėl jo teisėtumo kreiptis į Bendrijų teismą.

70 Todėl pirmoji trečiojo pagrindo dalis yra atmestina kaip nepagrįsta.

Dėl trečiojo pagrindo antrosios dalies

71 Antrąja trečiojo pagrindo dalimi *KWS* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė pareigą nurodyti motyvus, skundžiamo sprendimo 56 punkte tvirtindamas, kad ginčijamas Apeliacinės tarybos sprendimas „leido ieškovei žinoti jos paraiškos atmetimo priežastis".

72 Skaitant skundžiamo sprendimo 56 punktą paaiškėja, kad šis punktas reziumuoja svarbiausius, Pirmosios instancijos teismo nuomone, skundžiamo sprendimo duomenis ir nurodo priežastis, dėl kurių Pirmosios instancijos teismas manė, kad šie duomenys yra pakankami. Tuo remdamasis Pirmosios instancijos teismas paskutiniame šio punkto sakinyje daro išvadą, kad *KWS* turėjo duomenis, būtinus suprasti ginčijamą sprendimą ir dėl jo teisėtumo kreiptis į Bendrijų teismą.

73 Todėl šis skundžiamo sprendimo punktas yra pakankamai pagrįstas.

74 Taigi antroji trečiojo pagrindo dalis yra nepagrįsta.

75 Darytina išvada, kad trečiasis pagrindas yra atmestinas.

Dėl ketvirtojo pagrindo

76 Ketvirtuoju pagrindu *KWS* tvirtina, kad spalvinio prekių ženklo skiriamasis požymis turi būti vertinamas remiantis tais pačiais principais kaip ir kitos rūšies, ypač žodinių ir vaizdinių ženklų, skiriamasis požymis ir kad jam negali būti keliami didesni reikalavimai. Visai nesvarbu, ar prašomų įregistruoti prekių ir paslaugų atžvilgiu yra kitų spalvų, rodančių tam tikrus jų požymius. Priešingai, reikėtų ištirti, ar prašoma įregistruoti spalva konkrečiu atveju visuomenės yra vertinama kaip nurodanti tam tikrus požymius. Kadangi daugelis gamintojų, siekdami nurodyti tam tikrus požymius, naudoja skirtingas spalvas, visuomenei šios spalvos asocijuojasi su gamintoju. Todėl reikėtų daryti prielaidą, kad egzistuoja skiriamasis požymis. Šioje byloje daugelis suinteresuotų asmenų nemano, kad oranžinė spalva nurodo nagrinėjamų prekių ir paslaugų požymius, o naudojimas dekoratyviniu ar funkciniu tikslu yra atmestinas. Dėl to turėtų būti pripažįstamas prekių ženklo skiriamasis požymis.

77 Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas padarė vertinimo klaidų. Pirmiausia spalviniams prekių ženklams jis kėlė griežtesnius reikalavimus nei kitiems ženklams. Toliau jis apsiriko dėl skiriamojo požymio, kuris rodo išimtinai gamintoją. Galiausiai visuomenės nuomonę jis pakeitė savo nuomone.

78 Dėl skirtingų kategorijų prekių ženklų skiriamojo požymio vertinimo kriterijų Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 29 punkte teisingai nurodė, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas nedaro skirtumo tarp įvairių rūšių prekių ženklų. Jis taip pat teisingai priminė, kad spalvinio prekių ženklo atveju suinteresuotos visuomenės dalies suvokimas yra nebūtinai toks pat kaip žodinio ar vaizdinio ženklo, kurį sudaro žymuo, nesusijęs su juo žymimų prekių išvaizda, atveju. Jeigu visuomenė tiesiogiai suvokia žodinius ar vaizdinius prekių ženklus kaip žymenis, nurodančius prekės komercinę kilmę, tai nebūtinai galioja tada, kai prekių ženklas yra susijęs su prekės išvaizda (žr. 2003 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Libertel*, C-104/01, Rink. p. I-3793, 65 punktą dėl tapačių 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 3 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų).

79 Šiame kontekste spalva dėl naudojimo gali įgyti skiriamąjį požymį prekių ar paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, atžvilgiu pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį. Kad spalva pati savaime įgytų skiriamąjį požymį iki naudojimo, įmanoma tik esant ypatingoms aplinkybėms, ypač kai prekių ir paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti ženklą, skaičius yra labai mažas ir atitinkama rinka labai specifinė (žr. minėto sprendimo *Libertel* 66 ir 67 punktus dėl tapačių Direktyvos 89/104 3 straipsnio 1 dalies b punkto ir 3 dalies nuostatų).

80 Dėl 7 ir 11 klasėms priskiriamų apdirbimo įrenginių Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 39 ir 40 punktuose pasisakė, viena vertus, kad *KWS* nepateikė jokių įrodymų, leidžiančių sudaryti atskirą prekių kategoriją, kuriai tam tikros spalvos nebūtų plačiai naudojamos, ir, kita vertus, kad neretai įrenginiai yra tokios pačios arba panašios spalvos.

81 Dėl 31 klasei priskiriamų žemės ūkio, sodininkystės ir miškų ūkio prekių Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 31 punkte pasisakė, kad tokios spalvos, įskaitant prašomą įregistruoti prašomą oranžinį atspalvį arba labai panašius atspalvius, yra neretai naudojamos šioms prekėms.

82 Iš to matyti, viena vertus, kad Pirmosios instancijos teismas nekėlė griežtesnių reikalavimų ženklams, kuriuos sudaro spalva, nei kitiems ženklams ir, kita vertus, jis nepadarė teisės klaidos pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą, teigdamas, kad ginčijamas ženklas neturi skiriamojo požymio prekių, kurioms jis buvo prašomas įregistruoti, atžvilgiu.

83 Todėl ketvirtasis pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

84 Dėl Pirmosios instancijos teismo išvadų dėl suinteresuotos visuomenės dalies suvokimo apie spalvų naudojimą nagrinėjamoms prekėms teisingumo pastebėtina, kad tai yra faktinio pobūdžio vertinimas.

85 Pagal EB 225 straipsnį ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnį apeliacinis skundas gali būti paduodamas tiktai teisės klausimais, dėl su byla susijusių faktų.

86 Iš to darytina išvada, kad ketvirtasis pagrindas ta dalimi, kuria yra ginčijamos Pirmosios instancijos teismo išvados dėl suinteresuotos visuomenės dalies suvokimo, yra nepriimtinas.

87 Todėl ketvirtasis pagrindas yra atmestinas.

88 Kadangi nė vienas *KWS* nurodytas pagrindas nepriimtinas, apeliacinis skundas atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

89 Pagal Teisingumo Teismo darbo reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal to paties reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Tarnyba prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš *KWS* ir pastaroji pralaimėjo apeliacinę bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *KWS Saat AG* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.